

יד מהרש"א

מסכת כתובות

פרק אלו נערו

חלק א'

כט. – לא:

June 19, 2008

© Yechezkel Folger 2008

## מפתח

דף כט.....	3
תד"ה אלו נערות וא"ד וכו' .....	3
תד"ה ועל הכותית.....	7
בא"ד והא דלא תנא מצרי .....	9
בא"ד ועוד יש לומר .....	11
תד"ה ועל אשת אחיו .....	12
דף כט:.....	17
רש"י ד"ה אף קנס במקום מכר .....	17
תד"ה חילולין הוא עושה .....	19
דף ל.....	20
תד"ה אי לאפוקי.....	20
תד"ה הכל מודים .....	23
דף ל:.....	28
תד"ה דין ד' מיתות.....	28
תד"ה זר שאכל תרומה.....	29
תד"ה לא צריכא .....	33
תד"ה רב אשי .....	35
דף לא.....	46
תד"ה שעקירה צורך הנחה היא.....	46
דף לא:.....	52
תד"ה מהלך כעומד.....	52
תד"ה מגרר ויוצא .....	55
תד"ה אלא במיצעי .....	59
תד"ה רב אשי אמר .....	60

## דף כט.

### תד"ה אלו נערות וא"ד וכו'

- 1) משנה
  - a) נתינה יש לה קנס
  - b) אסורה לבא בקהל and is פסולה is נתינה Even though
- 2) רש"י
  - a) "והיא אסורה לבא בקהל דוד גזר עליהם"
  - b) "ועל שם ויתנם יהושע חוטבי עצים ושואבי מים קרי להו נתינים"
- 3) הקדמה
  - a) Presumably רש"י means that
    - i) קהל for אסור that the נתינים were עבדים and that this made them גוזר was יהושע
    - ii) עבדות of גזירה based on a קהל for אסור that נתינים are גוזר was also דוד
  - b) See יבמות עט. on why דוד needed to make the same גזירה that יהושע had already made
- 4) רבינו תם
  - a) דאורייתא is קהל to נתינה of איסור The
  - b) עבדות of שיעבוד and דוד added only a גזירות of יהושע
- 5) תוספות
  - a) רש"י to רבינו תם of קשיא
    - i) אסורה דאורייתא is נתינה that גמרא elsewhere The
  - b) תירוץ
    - i) אסורה דאורייתא is גיורת that isn't a נתינה A
    - ii) אסורה only is גיורת that is a נתינה A
    - iii) גיורת a who's נתינה deals with a משנה Our
  - c) רש"י to קשיא
    - i) But
      - (1) איסור דאורייתא refers to an גמרא where the
      - (2) נתינה is listed together with ממזרת
    - ii) And רבינו תם has proof that
      - (1) ממזרת is listed with נתינה Where
      - (2) גיורת a that's a נתינה refers to a גמרא The
  - d) תירוץ

- i) You're right that where the גמרא lists נתינה together with ממזרת the גמרא refers to a נתינה who's a גיורת
  - ii) But where the גמרא says in these places that there's an איסור דאורייתא the גמרא refers only to ממזרת
- 6) תוספות of המשך
  - a) Other קשיות to the פירוש of רש"י
    - i) First קשיא
      - (1) If the איסור on נתינים is based on עבדות
      - (2) Why does נתינה have קנס while a שפחה doesn't
    - ii) Second קשיא
      - (1) Why is a נתינה not אסור to משוחררין
      - (2) While a שפחה is אסור to משוחררין
  - b) תירץ of "ומיהו יש לומר"
    - i) The שיעבוד on the נתינים was enough to support an איסור לקהל
    - ii) But wasn't actual עבדות
- 7) מהרש"א
  - a) This תירוץ explains why there is קנס for נתינה and why נתינים are מותר for משוחררין
  - b) But it doesn't answer the earlier קשיא of תוספות from where the גמרא seems to say that the איסור on נתינים is דאורייתא
- 8) מהרש"א in גמרא as understood by תוספות
  - a) In the times of רבי they wanted to be מתיר the שיעבוד of נתינים
  - b) רבי said
    - i) Even if we're prepared to give up our שיעבוד on נתינים
    - ii) How can we be מתיר their לקהל איסור
- 9) תוספות as explained by מהרש"א
  - a) This גמרא fits with the פירוש of רש"י
    - i) Since the איסור is based on the שיעבוד as עבדים
    - ii) It follows that the גמרא says
      - (1) We can't use הפקר ב"ד הפקר to give up this שיעבוד
      - (2) Because this would also erase the איסור
  - b) But for רבינו תם there is this קשיא
    - i) The שיעבוד of the נתינים has nothing to do with their איסור
    - ii) So why couldn't we use הפקר ב"ד הפקר to remove the שיעבוד

10) ירושלמי

- a) נתינים מרחק יהושע was
- b) but it must be that he did this because their משפחה was פסול and not because of their עבדות
- c) Because if the ריחוק was because of עבדות a נתינה would have no קנס – the same as a שפחה

11) מהרש"א

- a) קשיא
  - i) The reference by ירושלמי to ריחוק by יהושע
    - (1) אסור מדרבנן supports רש"י that נתינים are
  - ii) But
    - (1) When ירושלמי says that the ריחוק is based on משפחה פסול and not עבדות
    - (2) This doesn't support רש"י who says that the איסור דרבנן comes about because of the עבדות

אסורים לבא בקהל משום גזירת עבדות	שיטת רש"י גזירת יהושע ודוד
אסורים לבא בקהל משום פסול משפחה	ירושלמי

- b) תירוץ
  - i) Go back to the actual words of רש"י
    - (1) "והיא אסורה לבא בקהל דוד גזר עליהם"
    - (2) "ועל שם ויתנם יהושע חוטבי עצים ושואבי מים קרי להו נתינים"
  - c) We've assumed that רש"י means that
    - i) יהושע and דוד were גוזר that נתינים are אסור לקהל because of עבדות
  - d) But note that
    - i) רש"י never said outright that the פסול on נתינים is based on the גזירה of עבדות
    - ii) And we can instead explain רש"י this way:
      - (1) the גזירה of יהושע was to make them עבדים
      - (2) And the גזירה of דוד was משום פסול משפחה and had nothing to do with עבדות
    - iii) While ירושלמי deals only with the גזירה of דוד
  - e) Possible תירוץ dismissed
    - i) The גמרא in יבמות mentioned earlier says that יהושע and דוד made the same גזירה
  - f) תירוץ
    - i) You're right
    - ii) It must be that יהושע and דוד made the same גזירה

iii) But explain רש"י this way:

(1) רש"י first says that

(a) יהושע and דוד made the same הרחקה based on משפחה

(2) And then

(a) To explain why they were called נתינים

(b) רש"י adds "ועל שם ויתנם יהושע וכו"

## תד"ה ועל הכותית

- 1) משנה
  - a) Only אונס ומפתה have קנס of נערות
  - b) אונס ומפתה do not have קנסות
- 2) גמרא
  - a) The משנה follows ר' מאיר who says אונס ומפתה don't have קנסות
- 3) המשך of the משנה
  - a) אונס ומפתה has קנסות
- 4) רש"י
  - a) The חידוש of the משנה is that
    - i) אונס ומפתה has קנסות
    - ii) Even though the משנה holds that אונס ומפתה are only אריות גרי
- 5) תוספות
  - a) קשיא
    - i) But we've established that the משנה follows ר' מאיר
    - ii) And we know from a סוגיא in בבא קמא that ר' מאיר holds אמת גרי אמת
  - b) תירוץ
    - i) Maybe the משנה follows ר' מאיר
      - (1) only for his דין that אונס ומפתה have no קנס
      - (2) and not for his דין that אונס ומפתה are אמת גרי
  - c) קשיא
    - i) Can't be
    - ii) Because
      - (1) ר' מאיר says in the סוגיא in בבא קמא that
        - (a) Although אונס ומפתה are אמת גרי
        - (b) Still אונס ומפתה עשו בממונם so that אונס ומפתה doesn't have a חיוב to pay for a נזק by אונס ומפתה של אונס ומפתה to אונס ומפתה של אונס ומפתה
      - (2) And the גמרא there asks that
        - (a) this isn't consistent with our משנה that
          - (i) אונס ומפתה follows ר' מאיר and holds אמת גרי אמת**
          - (ii) And still אונס ומפתה says that there was no אונס ומפתה בממונם to take away the קנסות of אונס ומפתה
  - 6) המשך of the גמרא in בבא קמא

- a) another תנא
  - i) disagrees with ר' מאיר
  - ii) and says that a ישראל is חייב if his שור is נוגח the שור of a כותי
- 7) מהרש"א
  - a) שאלה
    - i) Must we say by way of כ"ש that
      - (1) this תנא agrees that כותים גרי אמת הן
      - (2) And disagrees with ר' מאיר only because this תנא says there was no קנס עשו בממונם
    - ii) So
      - (1) that there is no מאן דאמר who says there is a חיוב תשלומין if they're גרי אריות
      - (2) and this is a קשיא to רש"י who says that even גרי אריות have a קנס of אונס ומפתה
  - b) תשובה
    - i) Not necessarily
    - ii) it's possible that
      - (1) this says כותים גרי אריות and the ישראל is still חייב to the כותי
      - (2) The same as רש"י says for our משנה that כותים are גרי אריות and they still have קנס of אונס ומפתה

## בא"ד והא דלא תנא מצרי

- 1) First הקדמה
  - a) אסור לבא בקהל is דור שני or דור ראשון who is אדומי or מצרי A
  - b) מותר לבא בקהל is דור שלישי who is אדומי or מצרי A
- 2) Second הקדמה
  - a) נערות פסולות as נידה and אחות אשה lists משנה The
- 3) Third הקדמה
  - a) תוספות accepts that
    - i) נערות פסולות as דור שני or דור ראשון who are מצרית ואדומית משנה doesn't list
    - ii) "יש להן היתר" because
  - b) נערה פסולה as יבמה לשוק lists why the משנה doesn't list תוספות asks
- 4) מהרש"א
  - a) שאלה
    - i) Does "יש להן היתר" mean that the מצרי ואדומי פסול of דור third will end in
    - ii) And that's why the משנה doesn't list them as נערות פסולות lists
  - b) תשובה
    - i) Can't be
    - ii) Because if so
      - (1) Why does the משנה list אחות אשה as a פסולה
        - (a) since she'll be מותר if the אשה dies
      - (2) and why does תוספות ask that the משנה should have listed יבמה לשוק as a פסולה
        - (a) Since she'll be מותר after ייבום and גירושין or after חליצה
  - c) קשיא
    - i) But
      - (1) the פסול of אחות אשה might never go away
        - (a) Because אחות אשה might die before the אשה
      - (2) And the פסול of יבמה לשוק might never go away
        - (a) If there is neither ייבום nor חליצה
    - ii) While the פסול of מצרי ואדומי will certainly go way in the third דור
    - iii) And maybe this certain eventual היתר is what תוספות means by "יש להן היתר"
  - d) תירוץ

- i) It can't be that מצרי ואדומי aren't listed because of their certain eventual היתר
  - ii) Since נידה is listed even though she'll certainly become מותר by טבילה
- e) שאלה
- i) What then did תוספות mean by saying that מצרי ואדומי יש להן היתר
- f) תשובה
- i) That an אשה can still be called מצרית ואדומית in דור שלישי after she's already מותרת
  - ii) so
    - (1) the משנה couldn't list מצרי ואדומי as a פסולה
    - (2) without having to clarify that the משנה doesn't mean מצרי ואדומי of דור שלישי
- g) שאלה
- i) Why then does the משנה list נידה without having to clarify we're referring to a טבילה who hasn't yet become מותרת by נידה
- h) תשובה
- i) an אשה isn't called נידה after טבילה
- i) שאלה
- i) Does this מהלך explain why the משנה lists אחות אשה
- j) תשובה
- i) yes
  - ii) Since an אשה wouldn't be called אחות אשה unless she's now אחות of an אשה who hasn't died
- k) שאלה
- i) Does this מהלך explain why תוספות asks that לבמה לשוק should also have been listed
- l) תשובה
- i) yes
  - ii) since an אשה wouldn't be called לבמה לשוק after ייבום or חליצה

## בא"ד ועוד יש לומר

### 1) משנה

a) These נערות have קנס

i) רישא

(1) גיורת שנתגיירה וכו' בלאו who's ממזרת

ii) סיפא

(1) חייבי כריתות and other listed אחותו

### 2) תוספות

a) קשיא

i) בלאו is also מחזיר גרושתו

ii) why isn't מחזיר גרושתו listed in the רישא

b) תירוץ

i) The משנה lists only persons who are לקהל פסולות

ii) לבעלה only אסור is מחזיר גרושתו While

### 3) מהרש"א

a) קשיא

i) The סיפא lists אחותו even though she's not לקהל פסולה

b) תירוץ

i) תוספות means that

(1) The רישא lists only לקהל פסולי

(a) And מחזיר גרושתו isn't לקהל פסולה

(2) And

(a) the סיפא that does list persons who aren't לקהל פסולי

(b) Lists only חייבי כריתות

(c) And בכרת מחזיר גרושתו isn't

## תד"ה ועל אשת אחיו

### 1) משנה

טבלא א' – משנה		
יש לה קנס	גירות	רישא דרישא
יש לה קנס	אחותו	סיפא דרישא
יש לה קנס	אשת אחיו	
אין להן קנס דקם ליה בדרבה מיני'	בתו וחייבי מיתות ב"ד	סיפא

### 2) הקדמה First

- לעצמה any קנס that's מוחלת and is מדעתה עביד is מפותה A
- אביה any קנס that belongs to מוחל she can't be מדעתה עביד is מפותה a Even though
- לעצמה that's קנס even מוחל she's not מדעתה עביד isn't נאנסה who is אשה An
- אביה קנס belongs to In a case where
  - אביה by נאנס if קנס is no There is
  - קנס to himself אביה doesn't have to pay Because

### 3) Second הקדמה

- אביה קנס belongs to This table summarizes the first הקדמה and also shows when  
לעצמה קנס belongs to and when

טבלא ב' – דיני מחילה וכו' במפותה ובאונס					
	במפותה (לאחר תוצאת מחילה וכו')	באונס (לאחר תוצאת מחילה וכו')	עיקר דין אי לא מחלה וכו'		
א'	ליכא קנס דמחלה לקנסה של עצמה	אכן איכא קנס דבאונס לא מחלה אף קנס של עצמה דלאו מדעתה עביד	קנסה לעצמה	אף אלו לא נתארסה	יתומה וגירות שאין להן אב
ב'	אכן איכא קנס דלא מציא מחיל קנס שאינו שלה	אכן איכא קנס דלא מציא מחיל קנס שאינה שלה ועוד דלאו מדעתה עביד	קנסה לאביה	אלו לא נתארסה	נערה שיש לה אב ובא עלי' אחר שאינו אביה
ג'	ליכא קנס דמחלה לקנסה של עצמה	אכן איכא קנס דבאונס לא מחלה אף קנס של עצמה דלאו מדעתה עביד	אליבא ר' עקיבא דמשנה קנסה לעצמה	אלו נתארסה ונתגרשה	נערה שיש לה אב ובא עלי' אחר שאינו אביה
ד'	אכן איכא קנס דלא מציא מחיל קנס שאינו שלה	אכן איכא קנס דלא מציא מחיל קנס שאינה שלה ועוד דלאו מדעתה עביד	אליבא ר' עקיבא דברייתא קנסה לאביה	אלו נתארסה ונתגרשה	נערה שיש לה אב ובא עלי' אחר שאינו אביה
ה'	אף בלא קלבד"מ ליכא קנס דמובן דאביה אינו משלם קנס לעצמו	אף בלא קלבד"מ ליכא קנס דמובן דאביה אינו משלם קנס לעצמו	קנסה לאביה	אלו לא נתארסה	נערה שיש לה אב ובא עלי' אביה (הבא על בתו)
ו'	אף בלא קלבד"מ ליכא קנס דמחלה לקנסה של עצמה	אכן איכא קנס דבאונס לא מחלה אף קנס של עצמה דלאו מדעתה עביד	אליבא ר' עקיבא דמשנה קנסה לעצמה	אלו נתארסה ונתגרשה	נערה שיש לה אב ובא עלי' אביה (הבא על בתו)
ז'	אף בלא קלבד"מ ליכא קנס דמובן דאביה אינו משלם קנס לעצמו	אף בלא קלבד"מ ליכא קנס דמובן דאביה אינו משלם קנס לעצמו	אליבא ר' עקיבא דברייתא קנסה לאביה	אלו נתארסה ונתגרשה	נערה שיש לה אב ובא עלי' אביה (הבא על בתו)

### 4) ירושלמי

- a) Generally there's קנס only for an אשה
- i) Who is a בתולה
  - ii) Who's not מאורסת or אשת איש
  - iii) And who has no זיקת ייבום to the אונס or the מפתה
- b) אשת אחיו on קשיא
- i) Based on this table why is there קנס for אשת אחיו

טבלא ג'				
אם שמעון חי ולא גירשה	אשת איש היא	ובעולה		ולית לה קנס
אם שמעון חי וגרשה	אע"ג דאינו אשת איש	בעולה היא		ולית לה קנס
אם שמעון מת לאחר נישואין	אע"ג דאינו אשת איש	בעולה היא	ועוד דיש לה זיקת ייבום לראובן	ולית לה קנס
אם שמעון מת לאחר אירוסין	אע"ג דאינו אשת איש	ואע"ג דבתולה היא	יש לה זיקת ייבום לראובן	ולית לה קנס

- c) ירושלמי of תירוץ

טבלא ד'				
מת שמעון לאחר אירוסין והיו לו בנים מאשה אחרת	אינה אשת איש	בתולה או בעולה	האם יש לה חיוב ייבום	דין
	אשת איש	בתולה היא	אין לה זיקת ייבום לראובן	יש לה קנס

- i) The משנה deals with where שמעון died after אירוסין but had children from another wife
  - ii) So
    - (1) the אשה is a בתולה who isn't an אשת איש and there's no זיקת ייבום to ראובן אחי שמעון
    - (2) but she is אשת אחיו of ראובן
- 5) רבינו חננאל
- a) could also have answered that ירושלמי
    - i) The משנה deals with where שמעון is alive
    - ii) And he was נתארס to him after she was נערה מגרש
      - (1) In other words: נתארסה ונתגרשה
  - b) here too
    - i) the אשה is a בתולה who isn't an אשת איש and there's no חיוב ייבום
    - ii) but she still counts as אשת אחיו of ראובן
  - c) here is the second table adjusted to reflect the שיטות of ירושלמי and רבינו חננאל

טבלא ה' – דיני מחילה וכו' במפותה ובאונס לירושלמי ורבינו חננאל					
		עיקר דין אי לא מחלה וכו'	באונס (לאחר תוצאת מחילה וכו')	במפותה (לאחר תוצאת מחילה וכו')	
א'	וגיורת שאין להן אב	אף אלו לא נתארסה ומכ"ש כשנתארסה ונתגרשה אפילו לר' עקיבא דברייתא	קנסה לעצמה דהרי אין לה אב	אכן איכא קנס דבאונס לא מחלה אף קנס של עצמה דלאו מדעתה עביד	ליכא קנס דמחלה לקנסה של עצמה
ב'	אשת אחיו שיש לה אב אליבא דירושלמי	לא נתארסה (ליכא דין ייבום משום דיש לו בנים מאשה אחרת)	קנסה לאביה	אכן איכא קנס דלא מציא מחיל קנס שאינה שלה ועוד דלאו מדעתה עביד	אכן איכא קנס דלא מציא מחיל קנס שאינו שלה
ג'	אשת אה שיש לה אב אליבא דרבינו חננאל	נתארסה ונתגרשה (והיינו טעמא דליכא דין ייבום)	אליבא ר' עקיבא דמשנה קנסה לעצמה	אכן איכא קנס דבאונס לא מחלה אף קנס של עצמה דלאו מדעתה עביד	ליכא קנס דמחלה לקנסה של עצמה
ד'	אשת אה שיש לה אב אליבא דרבינו חננאל	נתארסה ונתגרשה (והיינו טעמא דליכא דין ייבום)	אליבא ר' עקיבא דברייתא קנסה לאביה	אכן איכא קנס דלא מציא מחיל קנס שאינה שלה ועוד דלאו מדעתה עביד	אכן איכא קנס דלא מציא מחיל קנס שאינו שלה
ה'	נערה שיש לה אב ובא עלי' אביה (הבא על בתו)	אלו לא נתארסה	קנסה לאביה	אף בלא קלבד"מ ליכא קנס דמובן דאביה אינו משלם קנס לעצמו	אף בלא קלבד"מ ליכא קנס דמובן דאביה אינו משלם קנס לעצמו
ו'	נערה שיש לה אב ובא עלי' אביה (הבא על בתו)	אלו נתארסה ונתגרשה	אליבא ר' עקיבא דמשנה קנסה לעצמה	אכן איכא קנס דבאונס לא מחלה אף קנס של עצמה דלאו מדעתה עביד	אף בלא קלבד"מ ליכא קנס דמחלה לקנסה של עצמה
ז'	נערה שיש לה אב ובא עלי' אביה (הבא על בתו)	אלו נתארסה ונתגרשה	אליבא ר' עקיבא דברייתא קנסה לאביה	אף בלא קלבד"מ ליכא קנס דמובן דאביה אינו משלם קנס לעצמו	אף בלא קלבד"מ ליכא קנס דמובן דאביה אינו משלם קנס לעצמו

- 6) רבינו חננאל to תוספות by קשיא to the הקדמה
- a) מפתה deals with סיפא דרישא in אחותו that מסכת סנהדרין in says רב פפא
- b) Now
- i) Since איש אחיו is also in the סיפא דרישא
- ii) it's מסתבר that איש אחיו also deals with מפתה
- c) And since the משנה says there's קנס for מפותה
- i) The following שורות of the fifth table
- (1) Prove that **for רבינו חננאל** the משנה must follow ר' עקיבא דברייתא
- (2) While for ירושלמי
- (a) Since נתארסה ונתגרשה איש אחיו doesn't need to deal with
- (b) There's no proof that the משנה follows ר' עקיבא דברייתא

		עיקר דין אי לא מחלה וכו'	באונס (לאחר תוצאת מחילה וכו')	במפותה (לאחר תוצאת מחילה וכו')
ב'	אשת אחיו שיש לה אב אליבא דירושלמי	קנסה לאביה	אכן איכא קנס דלא מציא מחיל קנס שאינה שלה ועוד דלאו מדעתה עביד	אכן איכא קנס דלא מציא מחיל קנס שאינו שלה
ג'	אשת אח שיש לה אב אליבא דרבין חננאל	אליבא ר' עקיבא דמשנה קנסה לעצמה	אכן איכא קנס דבאונס לא מחלה אף קנס של עצמה דלאו מדעתה עביד	ליכא קנס דמחלה לקנסה של עצמה
ד'	אשת אח שיש לה אב אליבא דרבין חננאל	אליבא ר' עקיבא דברייתא קנסה לאביה	אכן איכא קנס דלא מציא מחיל קנס שאינה שלה ועוד דלאו מדעתה עביד	אכן איכא קנס דלא מציא מחיל קנס שאינו שלה

7) now consider the following **שורות** of the fifth table on **הבא על בתו** in the **סיפא**

		עיקר דין אי לא מחלה וכו'	באונס (לאחר תוצאת מחילה וכו')	במפותה (לאחר תוצאת מחילה וכו')
ה'	נערה שיש לה אב ובא עלי' אביה (הבא על בתו)	קנסה לאביה	אף בלא קלבד"מ ליכא קנס דמובן דאביה אינו משלם קנס לעצמו	אף בלא קלבד"מ ליכא קנס דמובן דאביה אינו משלם קנס לעצמו
ו'	נערה שיש לה אב ובא עלי' אביה (הבא על בתו)	אליבא ר' עקיבא דמשנה קנסה לעצמה	אכן איכא קנס דבאונס לא מחלה אף קנס של עצמה דלאו מדעתה עביד	אף בלא קלבד"מ ליכא קנס דמחלה לקנסה של עצמה
ז'	נערה שיש לה אב ובא עלי' אביה (הבא על בתו)	אליבא ר' עקיבא דברייתא קנסה לאביה	אף בלא קלבד"מ ליכא קנס דמובן דאביה אינו משלם קנס לעצמו	אף בלא קלבד"מ ליכא קנס דמובן דאביה אינו משלם קנס לעצמו

a) שאלה

i) Can the **סיפא** on **הבא על בתו** deal with where **לא נתארסה**

b) תשובה

i) No

(1) since **שורה ה'** shows that

(a) For **הבא על בתו** where by definition **אביה** is alive

(b) If **לא נתארסה**

(c) **מפותה** for **קנס** and also pays no **קנס** for **אביה**

c) שאלה

i) Can **קנס** belong to **אביה** the **נתארסה** and **נתגרשה** that for **ר' עקיבא דברייתא סיפא**

d) תשובה

i) No

(1) since **שורה ז'** shows that

(a) For **נתארסה** and **נתגרשה** where **ר' עקיבא דברייתא**

(b) **מפותה** for **קנס** and also pays no **קנס** for **הבא על בתו**

ii) So the **משנה** must deal with **שורה ו'** and deal with **נתארסה** and **נתגרשה** according to **ר' עקיבא דמשנה**

e) שאלה

i) Can the סיפא deal with מפותה in 'ו' שורה for בתו

f) תשובה

i) No

ii) Since even in 'ו' שורה there's no קנס for מפותה

g) תוצאה

i) Both רבינו חננאל and ירושלמי need to say that

(1) The משנה on הבא על בתו in the סיפא deals with 'ו' שורה where

(a) קנסה לעצמה ר' עקיבא דמשנה נתארסה ונתגרשה according to

(b) In a case of אונס

h) רבינו חננאל קשיא for

i) We've proved earlier that

(1) in 'ג' שורה for אשת אחיו in the fifth table

(2) ר' עקיבא דמשנה follows משנה רבינו חננאל needs to say the

8) מהרש"א

a) Review this excerpt from 'א' שורה of the fifth table:

במפותה (לאחר תוצאת מחילה וכו')	באונס (לאחר תוצאת מחילה וכו')	עיקר דין אי לא מחלה וכו'			
ליכא קנס דמחלה לקנסה של עצמה	אכן איכא קנס דבאונס לא מחלה אף קנס של עצמה דלאו מדעתה עביד	קנסה לעצמה דהרי אין לה אב	אף אלו לא נתארסה ומכ"ש כשנתארסה ונתגרשה אפילו לר' עקיבא דברייתא	גירות וכו'	'א'

b) Note that

i) במפותה רישא דרישא certainly can't deal

(1) Since

(a) the קנס for גירות is always לעצמה

(i) Whether or not she was נתארסה ונתגרשה

(ii) And whether or not the משנה follows דברייתא ר' עקיבא

(b) And מחלת and מפותה מדעתה עביד is

ii) And this supports תוספות that it's only סיפא דרישא that needs to deal במפותה

## דף כט:

### רש"י ד"ה אף קנס במקום מכר

בת יום אחד	בת ג' שנים	עד שתביא ב' שערות	עד שתיבגר
מכר	מכר	מכר	
	קנס	קנס	קנס

#### 1) ברייתא

- a) קטנה for קנס say that there is חכמים
  - i) בת שלש שנים ויום אחד when she's starting
  - ii) בוגרת when she becomes and ending

#### 2) גמרא

- a) מכר has also During this time she
- b) until she Presumably this means that she has מכר from ויום אחד בת שלש שנים ויום אחד until she become a בוגרת

#### 3) רש"י

- a) קשיא
  - i) But we know that מכר starts when she's ויום אחד בת
- b) תירוץ
  - i) קנס only for בת שלש שנים ויום אחד refers to ברייתא The
  - ii) בת ויום אחד begins at מכר And in fact

#### 4) מהרש"א

- a) קשיא
  - i) עד שתיבגר continues מכר that ברייתא imply Why does the
  - ii) ב' שערות until she has continues only מכר that we know When
- b) תירוץ
  - i) ב' שערות when she has ends earlier מכר in fact
  - ii) קנס only for עד שתיבגר refers to ברייתא The
- c) קשיא
  - i) קנס only for בת ג' שנים refers to ברייתא that רש"י explain Why does
  - ii) קנס only for עד שתיבגר refers to ברייתא that רש"י doesn't explain But
- d) תירוץ
  - i) קנס there's no need for קנס only to ברייתא refers once רש"י mentions Once
- e) קשיא

- i) Why does רש"י mention this for ג' שנים rather than for עד שתיבגר
- f) תירוץ
  - i) in order of age ג' שנים comes first

## תד"ה חילולין הוא עושה

### 1) תוספות

- a) The גמרא implies that it's only where the וולד is a ממזר that קידושין aren't תופס
- b) קשיא
  - i) ר' יהושע says the וולד of כריתות חייבי isn't a ממזר
  - ii) And he still holds that קידושין aren't תופס in כריתות חייבי

### 2) מהרש"א

- a) תוספות could also have asked that
  - i) ממזר a isn't of לשוק וולד the say that in יבמות חכמים
  - ii) And still they say that קידושין aren't תופס in לשוק יבמה

## דף ל.

### תד"ה אי לאפוקי

#### 1) ברייתא

a) אשה הראוי לו קנס only for "ולו תהי' לאשה"

b) שמעון התימני says

i) This means that

(1) אשה שאין בה הוי' קנס for an

(2) אין קידושין תופסין בה אשה that meaning an

c) ר' שמעון בן מנסיא says

i) This means that

(1) אשה שאין ראוי' לקיימה קנס for There's no

(2) יש בה הוי' and קידושין תופסין בה Even where

#### 2) גמרא

a) הקדמה

i) חייבי לאוין nor in חייבי כריתות in neither תופס are קידושין says ר' עקיבא

ii) It follows that for a נערה who is בלאו isn't לקיימה and ראוי' לקיימה aren't תופס in her

b) קשיא

i) ר' עקיבא for

(1) מאי בינייהו דשמעון התימני ור' שמעון בן מנסיא

c) תירוץ

i) They differ based on ר' סימאי who says that ר' עקיבא holds that

(1) אלמנה לכהן גדול is an exception

(2) בלאו she's even though תופס are קידושין Where

ii) So in the case of אלמנה לכ"ג

(1) יש בה הוי' because קנס there is שמעון התימני would say

(2) אינה ראוי' לקיימה because קנס there is no שמעון בן מנסיא would say While

d) הקדמה

i) ר' ישבב disagrees with ר' סימאי and says for ר' עקיבא that קידושין aren't תופס in אלמנה לכ"ג

ii) It's unclear whether ר' ישבב also means to say for ר' עקיבא that קידושין aren't תופס even in עשה חייבי

e) קשיא

- i) If  $\text{ר' ישבב}$  means for  $\text{ר' עקיבא}$  that  $\text{ר' קידושין}$  are תופס in עשה
- ii) Then
- (1) Although
    - (a) there is no difference between שמעון התימני and  $\text{ר' שמעון בן מנסיא}$  for any אלמנה לכהן גדול – even for  $\text{ר' עקיבא}$  לאו
    - (b) because  $\text{ר' קידושין}$  aren't תופס in any  $\text{ר' ישבב}$  לאו
  - (2) There is still a difference between them for עשה  $\text{ר' ישבב}$
  - (3) Because
    - (a)  $\text{ר' ישבב}$  would say there is קנס for עשה  $\text{ר' ישבב}$  because  $\text{ר' ישבב}$  הוי
    - (b)  $\text{ר' שמעון בן מנסיא}$  would say there is no קנס for עשה  $\text{ר' ישבב}$  because אינה ראוי לקיימה
- iii) But
- (1) if  $\text{ר' ישבב}$  means to say that  $\text{ר' קידושין}$  aren't תופס in עשה  $\text{ר' ישבב}$
  - (2) We still have the same קשיא: where do שמעון התימני and  $\text{ר' שמעון בן מנסיא}$  disagree
- f) תירוץ
- i) All agree for  $\text{ר' עקיבא}$  that  $\text{ר' קידושין}$  are תופס in גדול בעולה לכהן גדול
  - ii) So
    - (1) שמעון התימני would say there is קנס for גדול בעולה לכהן גדול
    - (2)  $\text{ר' שמעון בן מנסיא}$  would say there is no קנס for גדול בעולה לכהן גדול
- 3) תוספות
- a)  $\text{ר' יוחנן}$  says that  $\text{ר' ישבב}$  holds for  $\text{ר' עקיבא}$  that  $\text{ר' קידושין}$  aren't תופס in עשה  $\text{ר' ישבב}$
  - b) קשיא
    - i) When the גמרא suggested that
      - (1) if  $\text{ר' ישבב}$  holds for  $\text{ר' עקיבא}$  that  $\text{ר' קידושין}$  are תופס in עשה  $\text{ר' ישבב}$
      - (2) Then for  $\text{ר' ישבב}$  the difference between שמעון התימני and  $\text{ר' שמעון בן מנסיא}$  could be עשה  $\text{ר' ישבב}$
    - ii) why didn't the גמרא note that this מהלך doesn't work for  $\text{ר' יוחנן}$
- 4) תוספות
- a) We're מדייק from another סוגיא that for  $\text{ר' מאיר}$  there can be no difference between שמעון התימני and  $\text{ר' שמעון בן מנסיא}$  on גדול בעולה לכהן גדול
- 5) מהרש"א
- a) קשיא
    - i) Why doesn't תוספות ask for  $\text{ר' מאיר}$  the same קשיא it earlier asked for  $\text{ר' יוחנן}$

ii) Namely

(1) Why didn't the גמרא note that for ר' מאיר there can be no difference between שמעון בן מנסיא and שמעון התימני בעולה לכהן גדול on ר' שמעון בן מנסיא

b) תירוץ

i) ר' מאיר as a תנא needn't be concerned that for his שיטה there is no difference between שמעון התימני and שמעון בן מנסיא

ii) But it's a קשיא to יוחנן as an אמורא that for his שיטה there is no difference in תנאים between the two דין

## תד"ה הכל מודים

- 1) First הקדמה
  - a) בכרת is אחות אשה
- 2) Second הקדמה
  - a) חייבי כריתות in תופס aren't קידושין
- 3) Third הקדמה
  - a) Although generally חייב לאוין in תופס are קידושין
  - b) is an exception: יבמה לשוק:
    - i) בלאו is only יבמה לשוק
    - ii) And still אין קידושין תופסין בה
- 4) Fourth הקדמה
  - a) שמעון התימני "ולו תהי' לאשה"
    - i) תופס aren't קידושין in אשה for an קנס that there's no ממעט
    - ii) even though the אשה is תופס are קידושין in אשה for an קנס isn't but
  - b) ר' שמעון בן מנסיא "ולו תהי' לאשה"
    - i) בעשה or בלאו is אשה who for an קנס that there's no ממעט also
    - ii) even though are קידושין in the אשה תופס
- 5) fifth הקדמה
  - a) קם לי' בדרכה מיני' because פטורין מתשלומין are חייבי כריתות ר' נחוניא בן הקנה
- 6) גמרא as explained by the משנה
  - a) ולא תהי' ר' שמעון בן מנסיא that מיעוטי to avoid the ריבוי דורש We're לאשה
    - i) From the first ריבוי we derive that there's קנס for חייבי לאוין in whom are קידושין
    - ii) From the second we're מרבה that there's קנס even for חייב כריתות in whom תופס aren't קידושין
- 7) דף ל. at גמרא of the לשון
  - a) "ולאפוקי מדר' נחוניא בן הקנה"
- 8) רש"י
  - a) לאפוקי means that
    - i) קנס have חייבי כריתות and אחותו that says משנה
    - ii) חייבי כריתות קם לי' בדרכה מיני' ר' נחוניא בן הקנה who disagrees with

9) תוספות

a) רש"י to קשיא

- i) Maybe the משנה does agree with הקנה בן נחוניא
- ii) And the reason the משנה says there's קנס for חייבי כריתות is because of the two ריבויא mentioned earlier

(1) Where the first teaches that

- (a) There's קנס for חייבי לאוין and חייבי עשה
- (b) despite the משמעות of לאשה ולו תהי' as understood by מנסיא בן שמעון

(2) And the second teaches that

- (a) there's קנס for חייבי כריתות even though there'd otherwise be **two** חייבי לאוין for חייבי כריתות compared to חייבי לאוין

(i) first

- 1. חייבי כריתות in תופס aren't קידושין

(ii) And second

- 1. ר' נחוניא בן הקנה is correct that חייבי כריתות are מתשלומין because קם לי' בדרכה מיני'

10) מהרש"א

a) קשיא

- i) Why doesn't תוספות answer for רש"י that

(1) If the משנה were to agree with הקנה בן נחוניא

(2) It's at least **possible** that

- (a) the משנה would in fact apply the first ריבוי to חייבי לאוין
- (b) but the משנה would apply the second ריבוי

(i) only to חייבי לאוין beyond ריעותא where there's only one יבמה לשוק

- 1. namely that יבמה לשוק in תופס aren't קידושין

(ii) and not to חייבי כריתות that has both the ריעותא of אין קידושין תופסין and the פטור of ר' נחוניא בן הקנה

(3) and

(a) since the משנה says does say that there is קנס for אחותו

(b) it must be that the משנה doesn't agree with הקנה בן נחוניא

(c) so that

(i) חייבי לאוין relative to חייבי כריתות

(ii) Has only the same ריעותא of אין קידושין תופסין that יבמה לשוק has

(4) And this explains why the second ריבוי applies to כריתות as well as to יבמה לשוק

b) תירוץ

i) The קשיא of תוספות רש"י remains in place

(1) Since for רש"י we haven't **proved** that the משנה disagrees with ר' נחוניא בן הקנה

(2) Because

(a) Even if the משנה agrees with ר' נחוניא בן הקנה that חייבי כריתות are פטורין מתשלומין

(b) it's at least **possible** that the משנה anyway applies the second ריבוי to יבמה לשוק as well as to כריתות

c) בקיצור

i) The קשיא of תוספות on רש"י is based on the possibility that the second ריבוי can apply to both יבמה לשוק and חייבי כריתות even if the משנה agrees with ר' נחוניא בן הקנה

11) תוספות of שיטה

a) First הקדמה

i) שאלה

(1) Is it possible that ר' שמעון בן מנסיא agrees with ר' נחוניא בן הקנה that there's חייבי כריתות קם לי' בדרכה מיני'

ii) תשובה

(1) No

(2) Since

(a) If ר' שמעון בן מנסיא held that there's חייבי כריתות קם לי' בדרכה מיני'

(b) he wouldn't need to rely on the מיעוט of לאשה ולו תהי' to teach that there's no קנס for חייבי כריתות

iii) קשיא

(1) But although the מיעוט of לאשה ולו תהי' isn't needed for חייבי כריתות since there's already a פטור of מיני' קם לי' בדרכה מיני'

(2) חייבי כריתות still needs the מיעוט to teach that there's no קנס for חייבי כריתות where there's no קנס even for ר' נחוניא בן הקנה

iv) תירוץ

(1) You're right

(2) ר' נחוניא בן הקנה can agree with ר' שמעון בן מנסיא

b) Second הקדמה

i) שאלה

- (1) Is it possible that at least שמעון התימני agrees with ר' נחוניא בן הקנה that חייבי כריתות תשלומין פטורין from כריתות
- ii) תשובה
- (1) no
- (2) for שמעון התימני we've established that
- (a) חייבי לאוין לא have the מיעוט of a מיעוט for לאוין תהי' לאשה
- (3) so that we can't answer that the מיעוט is needed to teach that there's no קנס for חייבי לאוין
- (4) so it must be that
- (a) the מיעוט is needed for חייבי כריתות
- (b) because
- (i) without the מיעוט there'd have been no פטור from קנס based on קם חייבי כריתות לי' בדרכה מיני'
- (ii) because שמעון התימני disagrees with ר' נחוניא בן הקנה
- c) and in fact
- i) when the גמרא says ר' נחוניא בן הקנה לאפוקי מדר' גמרא
- ii) The גמרא means
- (1) that שמעון התימני disagrees with ר' נחוניא בן הקנה
- (2) Not that the משנה disagrees with שמעון התימני
- d) תוספות of שיטה to קשיא
- i) You haven't proved that שמעון התימני disagrees with ר' נחוניא בן הקנה
- ii) Because it's possible that
- (1) ר' נחוניא בן הקנה does agree with שמעון התימני
- (2) And in fact for חייבי כריתות there'd be no קנס even without the מיעוט of ולו תהי' לאשה
- (3) And
- (a) שמעון התימני needs the מיעוט to teach that
- (i) There's no קנס for לשוק יבמה
- (ii) Because
1. Although she's not בכרת so we can't rely on ר' נחוניא בן הקנה for a פטור
  2. Still she's פטור because the משמעות of לאשה ולו תהי' לאשה is ממעט any תופס in whom קידושין aren't אשה
- e) בקיצור

- i) The **קשיא** of **תוספות** on its own **שיטה** is based on the possibility that the **מיעוט** of **ולא תהי' לאשה**
  - (1) applies only to **יבמה לשוק**
  - (2) and not to **חייבי כריתות** that are **פטור** from **קנס** anyway because of the **שיטה** of **ר' נחוניא בן הקנה**

12) מהרש"א

a) Note that

- i) The **קשיא** of **תוספות** on **רש"י** is that
  - (1) Since it's possible that the second **ריבוי** applies to both **יבמה לשוק** and **חייבי כריתות**
  - (2) There's no proof that the **משנה** disagrees with **ר' נחוניא בן הקנה**
- ii) The **קשיא** of **תוספות** on **תוספות** is that
  - (1) Since it's possible that the **מיעוט** of **ולא תהי' לאשה** applies only to **יבמה לשוק** and not to **חייבי כריתות**
  - (2) There's no proof that **שמעון התימני** disagrees with **ר' נחוניא בן הקנה**

b) Now

- i) These are conflicting arguments
- ii) But the possibility that either is true is enough to say that
  - (1) There's no proof for **רש"י** that the **משנה** disagrees with **ר' נחוניא בן הקנה**
  - (2) and there's no proof for **תוספות** that **שמעון התימני** disagrees with **ר' נחוניא בן הקנה**

## דף ל:

### תד"ה דין ד' מיתות

- 1) גמרא
  - a) מיום שחרב בית המקדש דין ד' מיתות לא בטלו
- 2) מהרש"א as explained by תוספות
  - a) קשיא
    - i) But we see that there are עובדי כוכבים who die peacefully
  - b) תירוץ
    - i) They did תשובה and הקב"ה is מיקל because of תשובה
  - c) מסכת סנהדרין
    - i) A certain person who was liable for מיתה בסייף died from a snake bite
    - ii) קשיא
      - (1) Why did he die from a snake bite
      - iii) Presumably the גמרא asks why did this person achieve a מיתה that was more קלה than סייף
  - d) קשיא
    - i) Why didn't the גמרא answer that he did תשובה and that's why he deserved a מיתה קלה
  - e) תירוץ
    - i) Death from a snake bite counts as שריפה which is more חמיר than סייף
    - ii) And the גמרא actually means to ask why he received a מיתה that was more חמיר than סייף

## תד"ה זר שאכל תרומה

### 1) First הקדמה

- a) A זר who eats תרומה במזיד is שמים בידי
- b) A זר who eats תרומה בשוגג קרן וחומש
- c) רבי says that הזיד במעילה is שמים בידי
- d) חייב בתשלומין is שגג במעילה

### 2) Second הקדמה

פטורין מתשלומין	מזדין	חייבי מיתות ב"ד	סתם משנה דידן
פטורין מתשלומין	שוגגין	חייבי מיתות ב"ד	תנא דבי חזקי'
פטורין מתשלומין	מזדין	חייבי כריתות	ר' נחוניא בן הקנה <b>בין אליבא דרבא בין אליבא דאביי</b>
פטורין מתשלומין	מזדין	חייבי מיתה בידי שמים	ר' נחוניא בן הקנה <b>אליבא דאביי</b>
חייבין בתשלומין	מזדין ושוגגין	חייבי מיתה בידי שמים	ר' נחוניא בן הקנה <b>אליבא דרבא</b>

### 3) מהרש"א as explained by תוספות

#### a) אביי to קשיא

- i) Why does the פסוק say that a זר who eats תרומה בשוגג קרן וחומש
- ii) Since
  - (1) if he eats תרומה במזיד he's שמים בידי
  - (2) and
    - (a) similar to תנא דבי חזקי' who say פטורין מתשלומין
    - (b) it's מסתבר that אביי says פטורין מתשלומין

פטורין מתשלומין	מזדין	חייבי מיתות ב"ד	סתם משנה דידן
פטורין מתשלומין	שוגגין	חייבי מיתות ב"ד	תנא דבי חזקי'
פטורין מתשלומין	מזדין <b>ולתנא דבי חזקי' מסתבר אף בשוגגין</b>	חייבי כריתות	ר' נחוניא בן הקנה בין אליבא דרבא בין אליבא דאביי
פטורין מתשלומין	מזדין <b>ולתנא דבי חזקי' מסתבר אף בשוגגין</b>	חייבי מיתה בידי שמים	ר' נחוניא בן הקנה אליבא דאביי
חייבין בתשלומין	מזדין ושוגגין	חייבי מיתה בידי שמים	ר' נחוניא בן הקנה אליבא דרבא

#### b) תירוק

- i) By telling us that there's a דין of קרן וחומש for a זר
- ii) that גלי לן קרא
  - (1) is an exception האוכל תרומה בשוגג
  - (2) where there's a חיוב תשלומין for חייבי מיתות שוגגין
- iii) Because otherwise there'd be no case where a זר pays קרן וחומש

4) תוספות of המשך

a) אביי to קשיא

- i) according to 'רבי and תנא דבי הזקי'
- ii) Why is there מעילה בשוגג for תשלומין
- iii) Since

- (1) if he's במזיד מועל he's שמים בידי שמים
- (2) and we've established that it's מסתבר that אביי says **בידי שמים** חייבי מיתה מיתה שמוגגין פטורין מתשלומין

b) תירוץ

- i) the same as we said for בשוגג תרומה:
  - (1) בתשלומין is מעילה בשוגג that גלי קרא
  - (2) Because otherwise no person would ever make תשלומין for מעילה בשוגג

5) תוספות in פסחים as explained by גמרא

מימרא לפי הוה אמינא של תוספות			
פטור מתשלומין כדר' נחוניא בן הקנה	ושגג במעילה	<b>בין במזיד לגבי חמץ דדינו בכרת בין בשוגג לגבי חמץ</b>	האוכל חמץ של הקדש בפסח

a) If a person eats חמץ -- which is בכרת – on פסח

b) And he was מעילה on שוגג

- i) He's מתשלומין פטור for הקנה בן נחוניא ר'
- ii) whether אכילת חמץ was במזיד or בשוגג

6) תוספות

a) קשיא

- i) Once גילוי לן קרא that there's a חיוב תשלומין for מעילה even though הזיד במעילה במיתה
- ii) Why is there no חיוב when there's also an איסור חמץ

b) תירוץ

- i) The גילוי קרא that there's no מיני' בדרכה מיני' for קם לי' applies only to the איסור חמץ of מעילה and not to an accompanying איסור חמץ
- ii) so חמץ still bring about מיני' בדרכה מיני' for קם לי' במעילה שגג
- iii) in other words גלי בכרת דחמץ לא גלי במיתה במעילה דהקדש גלי בכרת דחמץ לא גלי

האוכל חמץ של הקדש בפסח	בין במזיד לגבי חמץ דדינו בכרת בין בשוגג לגבי חמץ	ושגג במעילה	פטור מתשלומין כדר' נחוניא בן הקנה	לא גלי לן קרא דחייב בתשלומין אלא לגבי מעילה והלכך איכא קלבד"מ מחמת איסור חמץ
------------------------	--	-------------	-----------------------------------	--

c) קשיא

מימרא: האוכל חמץ של הקדש בפסח	בין במזיד לגבי חמץ דדינו בכרת בין בשוגג לגבי חמץ	ושגג במעילה	פטור מתשלומין כדר' נחוניא בן הקנה	לא גלי לן קרא דחייב בתשלומין אלא לגבי מעילה והלכך איכא קלבד"מ מחמת דין חמץ
משנה: האוכל תרומת חמץ בפסח	בין במזיד לגבי חמץ דדינו בכרת בין בשוגג לגבי חמץ	שגג בתרומה	חייב בתשלומין אפילו אליבא ר' נחוניא בן הקנה	גלי קרא אף לחמץ דליכא קלבד"מ וקשיא דהרי לא גלי לן קרא אלא לגבי תרומה
	בין במזיד לגבי חמץ דדינו בכרת בין בשוגג לגבי חמץ	הזיד בתרומה	פטור מתשלומין	

i) הקדמה

- (1) A זר who eats במזיד תרומה is משלם קרן the same as any גזלן
- (2) A זר who eats תרומה בשוגג is וחומש קרן וחומש

ii) משנה

- (1) If a person eats תרומת חמץ בפסח
- (2) then
  - (a) If he's במזיד for תרומה
    - (i) Based on פטור מתשלומין he's ר' נחוניא בן הקנה
    - (b) if he's בשוגג for תרומה
      - (i) he's ר' נחוניא בן הקנה of חייב בתשלומין וחומש קרן even

iii) קשיא

- (1) Why isn't he פטור also where he was a שוגג for תרומה
- (2) Since we just established in the מימרא for מעילה that there's no קרא גילוי for the איסור of חמץ

7) מהרש"א

a) תוספות of קשיא to תירוך

i) הקדמה

- (1) There is no גילוי for מזיד of חמץ
- (2) But there is a גילוי for שוגג of חמץ

- (3) The same as for תרומה and מעילה where the גילוי is for שוגג
- ii) האוכל חמץ של הקדש במועד ושגג בהקדש מימרא
- (1) applies only where הזיד בחמץ
- (2) And that's why
- (a) there's no גילוי for חמץ as well as for מעילה that 'בדרבה מיני' doesn't apply
- (b) and there's no חיוב תשלומין
- iii) האוכל תרומת חמץ בפסח בשוגג on פסחים in משנה
- (1) applies only where שגג בחמץ
- (2) And that's why
- (a) There's a גילוי for חמץ as well as for תרומה that 'בדרבה מיני' doesn't apply
- (b) And there's a חיוב תשלומין

מסקנת תוספות				
לא גלי לן קרא דהייב בתשלומין אלא לגבי שוגג דמעילה ושוגג <b>דחמץ ולא לגבי מזיד דחמץ</b> והלכך איכא קלבד"מ מחמת דין חמץ	פטור מתשלומין כדר' נחוניא בן הקנה	שגג במעילה	<b>הזיד בחמץ</b>	מימרא: האוכל חמץ של הקדש בפסח
גלי לן קרא בשוגג דתרומה ושוגג דחמץ דליכא קלבד"מ	חייב בתשלומין אפילו אליבא ר' נחוניא בן הקנה	שגג בתרומה	<b>שגג בחמץ</b>	משנה: האוכל תרומת חמץ בפסח

## תד"ה לא צריכא

1) תוספות as explained by גמרא

a) if

i) שוה פרוטה was תוחב into שמעון של פיו an אוכל that belongs to לוי and is שוה פרוטה

ii) And

(1) While the אוכל was שמעון בפיו it was נתקלקל and was no longer שוה פרוטה

(2) But when שמעון finally swallowed the אוכל he was שוה פרוטה

b) Then

i) הנאת מעיו לוי one פרוטה for שמעון must pay

2) תוספות

a) קשיא

i) For the מאן דאמר who says לא חסר פטור זה נהנה וזה

ii) why can't שמעון say to לוי:

(1) "when I was the אוכל was שוה only a משהו

(2) So you weren't חסר a שוה פרוטה"

b) מהרש"א as explained by תירוז

i) So long as there is a חסרון to בעלים of even a משהו

ii) A person who is נהנה is חייב for his whole הנאה

c) Here's proof

i) If

(1) שדה of שמעון is surrounded by שדה ראובן so that שמעון שדה increases the circumference of שדה ראובן

(2) שדה ראובן puts a גדר along the outside of his שדות

(3) The increased circumference increases the cost to שדה ראובן of the גדר by 1

(4) The protection that the גדר gives to שמעון against outsiders has a value to שמעון of 10

ii) then

(1) Although

(a) פטור זה נהנה וזה לא חסר is

(b) And to the extent of 9 שמעון was נהנה and שדה ראובן wasn't חסר

(2) Still שמעון needs to pay his whole הנאה of 10

3) Here's another proof

- a) If שמעון without דעת ראובן lives in בית ראובן that ראובן doesn't normally rent out but that has a rental value of 25
  - b) ראובן needs to pay 25 rent to שמעון
  - c) Because ראובן does have the חסרון of the שחרוריתא דאשיתא
  - d) And it doesn't matter that this חסרון is less than the הנאה of שמעון
- 4) מהרש"א
- a) קשיא
    - i) The proof isn't perfect
    - ii) Because
      - (1) the היקף יתירא and the שחרוריתא דאשיתא result in a חסרון of at least a פרוטה
      - (2) While the חסרון to לוי in our סוגיא is less than a פרוטה

## תד"ה רב אשי

- 1) הקדמה
  - a) חייבי מיתות ב"ד ותשלומין
  - b) קם לי' בדרכה מיני' ופטור מן התשלומין
- 2) At the end of this דיבור we'll explain that רבא in סנהדרין says that
  - a) If מעיד were עדים that
    - i) שמעון בא על נערה מאורסה בת ראובן
    - ii) As a result of which
      - (1) חייב מיתת בית דין is שמעון
      - (2) And נערה מאורסה of the כתובה is מפסיד the ראוּבן אבי הנערה
  - b) And the עדים were later מוזם
  - c) Then
    - i) Although the עדים are במיתה because they were זומם for שמעון to be במיתה
    - ii) Still they're not פטור from having to pay ראובן for the הפסד they were זומם for ראובן
  - d) Because
    - i) מיתה ותשלומין לחד קם לי' בדרכה מיני'
    - ii) חייב ממון לזה (לראובן) and חייב מיתה לזה (לשמעון)
- 3) שאלה
  - a) From עדים זוממין כולה do we derive that לכל התורה כולה מיתה לזה וממון לזה חייב
- 4) תשובה
  - a) לכל התורה כולה say we do derive this rule and רש"י תוספות
  - b) רבינו תם says
    - i) The rule applies only to עדים זוממין
    - ii) But
      - (1) לכל התורה כולה
      - (2) פטור מתשלומין is מיתה לזה וממון לזה
- 5) ביאור of what counts as "מיתה לזה"
  - a) We've established that where עדים are זומם to kill שמעון
    - i) This counts as "מיתה לזה"
    - ii) Because they're חייב מיתה for having been זומם to kill "זה" meaning שמעון
  - b) And by way of כל שכן

- i) When **ראובן** actually kills **שמעון** this also counts as **לזה (לשמעון) מיתה**
- c) **שאלה First**
  - i) **If**
    - (1) **שמעון** **he did that doesn't involve מעשה** **for some** **חייב מיתה בידי שמים** **ראובן** is
    - (2) **שמעון** **of ממון** **the מזיק** **he's** **מעשה** **another** **מזיק** **And at the same time by another**
  - ii) **Now**
    - (1) **פשיטות** **that** **It's a**
      - (a) **לזה (לשמעון) מיתה** **doesn't count as** **ציור** **this**
      - (b) **שמעון** **to מעשה** **has nothing to do with the** **חייב מיתה** **because the**
  - iii) **but**
    - (1) **מיתה** **anyway** **לזה** **as** **מיתה** **of חייב** **does the**
    - (2) **מיתה** **לזה (לשמים)** **in the sense of**
  - iv) **or does לשמים** **not count as** **לזה** **altogether**
  - v) **Note that**
    - (1) **לזה** **(לשמים)** **מיתה** **counts as** **חייב מיתה** **If the**
      - (a) **קם** **לי** **בדרבה מיני** **there's no** **רבא** **Then for**
        - (i) **מיתה** **לזה (לשמים)** **וממון לזה (לשמעון)** **because there's**
    - (2) **לזה** **(לשמים)** **מיתה** **doesn't count as** **חייב מיתה** **If the**
      - (a) **קם** **לי** **בדרבה מיני** **there's** **רבא** **Then** **agrees that**
        - (i) **ממון (לשמעון)** **because all there is**
- d) **שאלה Second**
  - i) **לשמים** **meaning** **מיתה** **לזה** **as** **this** **counts as** **שאלה** **is that** **the answer to the first**
  - ii) **What if**
    - (1) **שמעון** **of ממון** **that** **ראובן** **did to** **מעשה** **for some** **חייב מיתה בידי שמים** **ראובן** **is**
      - (a) **מיתה** **לזה (לשמים)** **here also count as** **לזה** **Does the**
      - (b) **מיתה** **לזה (לשמעון)** **here count as** **לזה** **Or does the**
  - iii) **Note that**
    - (1) **לזה** **(לשמים)** **מיתה** **counts as** **חייב מיתה** **If the**
      - (a) **קם** **לי** **בדרבה מיני** **there's no** **רבא** **Then for**
        - (i) **מיתה** **לזה (לשמים)** **וממון לזה (לשמעון)** **because there's**
    - (2) **לזה** **(לשמעון)** **מיתה** **counts as** **חייב מיתה** **If the**
      - (a) **קם** **לי** **בדרבה מיני** **there's** **רבא** **Then** **agrees that**
        - (b) **מיתה** **וממון** **לחד (לשמעון)** **because there is**

e) תשובה

טבלא א' – אליבא שיטת רבא דמיתה לזה וממון חייב דליכא קם לי' בדרבה מיני'		
ראובן הזיק לשמעון וחייב מיתה בידי שמים על ידי מעשה שהזיק בו את שמעון	ראובן הזיק לשמעון וחייב מיתה בידי שמים שלא על ידי שהזיק לשמעון באותו זמן	
מיתה לזה (לשמים) וממון לזה (לשמעון) וחייב	מיתה לזה (לשמים) וממון לזה (לשמעון) וחייב	רש"י לפי מהרש"ל
מיתה לזה (לשמעון) וממון לזה (לשמעון) דהוי מיתה וממון לחד (לשמעון) ופטור	מיתה לזה (לשמים) וממון לזה (לשמעון) וחייב	רש"י לפי מהרש"א
לא מיקרי מיתה "לזה" ופטור	לא מיקרי מיתה "לזה" ופטור	תוספות

6) סוגיא here to our הקדמה

a) First הקדמה

טבלא ב' – עיקרי דין קם לי' בדרבה מיני'	
חייבי כריתות חייבין בתשלומין דליכא קם לי' בדרבה מיני'	משנה דידן
חייבי כריתות פטורין מן התשלומין דקם לי' בדרבה מיני'	ר' נחוניא בן הקנה
חייבי מיתה בידי שמים נמי פטורין מן התשלומין דקם לי' בדרבה מיני'	אביי לר' נחוניא בן הקנה
חייבי מיתה בידי שמים אינן פטורין מן התשלומין דליכא קם לי' בדרבה מיני'	רבא לר' נחוניא בן הקנה

b) Second הקדמה

i) חייב מיתה בידי שמים is תרומה במזיד who eats זר

7) סוגיא in our גמרא

a) שאלה

i) Where do אביי and רבא disagree based on their שיטות in the second table

b) רב אשי of תשובה

i) They differ where

(1) זר {ראובן} שאכל תרומה משלו (1)

(2) ובשעה שבולעה קרע שיראין של שמעון (2)

ii) since

(1) ר' נחוניא בן הקנה according to אביי (1)

(a) פטור מתשלומין is ראובן (a)

(b) פטור מתשלומין is מיתה בידי שמים enough to be (b)

(2) ר' נחוניא בן הקנה according to רבא (2)

(a) חייב בתשלומין is ראובן (a)

(b) פטור מתשלומין is מיתה בידי שמים isn't enough to be (b)

8) סוגיא of רש"י on our קשיא

a) Although the מיתה to ראובן is based on his קריעה of the שמעון of שיראין

b) Still

- i) Based on the first table both for מהרש"א and מהרש"ל
  - ii) This should count as (לשמעון) לזה ותשלומין לזה (לשמעון)
  - iii) And there ought to be no קם לי' בדרכה מיני' even for אביי
- c) note that
- i) first
    - (1) this isn't a קשיא to רבינו תם
    - (2) Because we've established for רבינו תם that
      - (a) Except for זוממין עדים
      - (b) There is קם לי' בדרכה מיני' even for מיתה לזה וממון לזה
  - ii) Second
    - (1) This isn't a קשיא for תוספות
    - (2) Because
      - (a) we've established for תוספות
      - (b) that "מיתה לזה" doesn't count as מיתה בידי שמים
    - (3) So
      - (a) all we have is a שמעון לשמעון חיוב
      - (b) And it follows that there's קם לי' בדרכה מיני's

9) רש"י of תירוץ

- a) רב אשי says that
  - i) רבא disagrees with אביי
  - ii) And there is קם לי' בדרכה מיני' even for מיתה לזה וממון לזה
- b) And this is how רבא and אביי disagree:

טבלא ג'		
רבא	אביי	ראובן שאכל תרומה משלו וקרע שיראין של שמעון לשיטת רש"י בין למהרש"ל בין למהרש"א
מיתה לזה ותשלומין לזה ליכא קם לי' בדרכה מיני'	מיתה לזה ותשלומין לזה קם לי' בדרכה מיני'	א'
וגם חייבי מיתה בידי שמים ליכא קם לי' בדרכה מיני'	חייבי מיתה בידי שמים קם לי' בדרכה מיני'	ב'
הלכך חייב בתשלומין	הלכך פטור מתשלומין	ג'

10) מהרש"ל

- a) רש"י on קשיא
  - i) רבא would say
    - (1) חייב בתשלומין is ראובן

חייבי קם לי' בדרבה מיני' that generally there is אביי agreed with רבא (2) מיתה בידי שמים

ii) So why does the גמרא say that

(1) רבא disagrees with אביי in this case

(2) Only because רבא says חייבי מיתה בידי שמים are בתשלומין

טבלא ד'			
רבא	אביי		ראובן שאכל תרומה משלו וקרע שיראין של שמעון לשיטת רש"י בין למהרש"ל בין למהרש"א
מיתה לזה ותשלומין לזה כיין דמיתה לזה ותשלומין לזה ליכא קם לי' בדרבה מיני'	מיתה לזה ותשלומין לזה קם לי' בדרבה מיני'	א'	
אף אלו בחייבי מיתה בידי שמים הי' קם לי' בדרבה מיני'	חייבי מיתה בידי שמים קם לי' בדרבה מיני'	ב'	
הוי לי' ליהייב בתשלומין	הלכך פטור מתשלומין	ג'	

b) Possible תירוץ

i) רבא and אביי differ where

(1) while שמעון of שיראין קורע the ראובן was

(2) שמעון ate תרומה that belonged to ראובן

ii) So

(1) ממון שמעון he did to מעשה based on ראובן comes to מיתה בידי שמים

(2) And the case counts as (לשמעון) מיתה לזה and (לשמעון) ממון לזה

(3) Which is the same as ומיתה לחד

(4) And where all agree there would be קם לי' בדרבה מיני' if מיתה בידי שמים is פוטר מתשלומין

c) Possible תירוץ dismissed

i) the תירוץ works for מהרש"א who says in the first table that the מיתה counts as מיתה לזה (לשמעון)

(1) But for מהרש"ל in the first table

(a) even where מיתה בידי שמים comes to ראובן because of a מעשה to ממון שמעון

(b) This still counts as מיתה לזה meaning לשמים

(2) so

(a) the case would still involve מיתה לזה meaning לשמים and ממון לזה meaning לשמעון

(b) and your תירוץ isn't effective

d) מהרש"ל of תירוץ

i) מיתה לזה ותשלומין לזה פטור in רבה also says that סנהדרין

ii) רב אשי teaches that

(1) For רבה

(a) The מיתה בידי שמים of אביי and רבא on 'לי בדרבה מיני' קם for

(b) would result in a difference in דין for זר שאכל תרומה משלו וכו' for

11) מהרש"א

a) מהרש"ל of תירוץ to קשיא

i) It's a דוחק to say for רב אשי that

(1) the נפקא מינה between רבא and אביי applies only for רבה who is מחולק with

רבא on whether מיתה לזה וממון לזה is פטור

b) מהרש"ל of קשיא to מהרש"א of תירוץ

i) This proves what the first table said for מהרש"א:

(1) If ממון שמעון he did to מעשה because of חייב מיתה בידי שמים is ראובן

(2) This counts as "לזה" מיתה meaning to שמעון

ii) So that

(1) if שמעון of שיראין the קורע while he was שמעון of תרומה ate ראובן

(a) This counts as (לשמעון) וממון לזה (לשמעון)

(b) Which is the same as (לשמעון) אחד וממון לזה

(2) And

(a) it's in this case

(i) Where שמעון of תרומה ate ראובן

(ii) And not where ראובן ate **his own** תרומה

(b) that the דין depends on whether

(i) פטור מתשלומין מיתה בידי שמים is or isn't

c) קשיא

i) Then why does רב אשי refer to a case where ראובן eats his own תרומה

d) תירוץ

i) To teach that אביי disagrees with רבא and says 'לי בדרבה מיני' קם even for מיתה

לזה וממון לזה

12) מהרש"א as understood of רש"י of שיטה to ראי'

a) See דף לב:

i) ראובן שגנב חלבו של שמעון ואכלו

ii) Counts as 'לי בדרבה מיני' קם where there is מיתה וממון אחד

iii) Because the ממון of שמעון that ראובן did to the מעשה that חייב כרת comes about by

13) רש"י on מהרש"א of המשך

a) שאלה

i) We've established for מהרש"א that רש"י says

(1) The difference in הלכה between אביי and רבא applies where

(a) מזיק ממונו של שמעון is ראובן

(i) (in our case קריעת שיראין של שמעון)

(b) At the same time that

(i) עונש לשמים becomes חייב on an ראובן

(ii) For a מעשה that he does to other ממון of שמעון

1. (in our שמעון של שמעון)

ii) Is there any similar example

b) תשובה

i) yes

ii) the גמרא at לה: deals with a case where

(1) חייב במלקות is ראובן and becomes חובל בשמעון

(2) at the same time that שמעון of שיראין is קורע ראובן

14) המניח in משנה

a) If שבת on שמעון of גדיש the מדליק is ראובן

b) קם לי' בדרכה מיני' because פטור is ראובן

15) תוספות

a) This is understandable for the שיטה of תוספות

i) Since מיתה חיוב מיתה לשמים doesn't count as "לזה"

ii) So all we have is a חיוב ממון לשמעון

iii) And it follows that there's קם לי' בדרכה מיני' even for רבא

b) It's also understandable for the שיטה of רבינו תם

i) Since for this שיטה

(1) מיתה לזה וממון לזה even if a case counts as

(2) Still

(a) The rule of רבא that there is no קם לי' בדרכה מיני' for מיתה לזה וממון לזה

(b) Applies only to הזמה

c) But for קשיא this we have מהרש"ל as explained by רש"י

i) This should count as (לשמעון) and מיתה לזה (לשמים)

ii) And according to רבא there should be no קם לי' בדרכה מיני'

16) קרני ראם

a) קשיא

i) We've explained the קשיא of תוספות for רש"י as understood by מהרש"ל

ii) But for מהרש"א in רש"י

(1) Since the מיתה comes about because of a מעשה that ראוּבן did to the גדיש of שמעון

(2) The case should count as (לשמעון) מיתה לזה and (לשמעון) ממון לזה

(a) Which is מיתה וממון לחד

(b) Where even for רבא there is קם לי' בדרבה מיני'

iii) So why does תוספות ask for רש"י that

(1) this case shouldn't count as מיתה וממון לחד

(2) and for רבא there should be no קם לי' בדרבה מיני'

17) {possible תירוץ to קשיא of ראם

a) The מיתה in this case comes about

i) Because of שבת

ii) And not because of the ממון of שמעון

(1) Since

(a) if the הדלקה were to occur בחול there'd be no מיתה

(b) Even though שמעון ממון would be ניזוק just the same

iii) and that's why even for מהרש"א this counts as (לשמים) מיתה לזה and (לשמעון) ממון לזה

b) See a similar מהלך in פני יהושע

18) הקדמה

a) בבא קמא in ברייתא

i) If מדליק a גדיש is ראוּבן

(1) A גדי of שמעון was near the גדיש

(2) An עבד of לוי was tied to the גדיש and couldn't escape

(3) And both the גדי and the עבד were burned and the עבד died

ii) גדי שמעון on the פטור מתשלומין is ראוּבן

(1) because he's מיתה חייב for לוי עבד מיני' עבד לוי

b) מסכת סנהדרין in רבא

i) If

(1) הורג שמעון was רודף after ראוּבן

(2) And **לוי** **שובר כלים** during the **רדופה** was **ראובן** owned by **לוי**

ii) **קם לי' בדרכה מיני'** **ראובן** is **פטור** because **ראובן**

19) **תוספות** and **רש"י** both to **קשיא** 19)

a) We've established that where **ראובן** is **מיתה** **חייב** for being **שמעון**

i) Both for **רש"י** and **תוספות** this counts as (**לשמעון**) **מיתה** לזה

b) So for **רבא**

i) The cases should count as (**לעבד או לשמעון**) **מיתה** לזה and (**ללוי**)

ii) And there should be no **קם לי' בדרכה מיני'**

c) Note

i) that this **קשיא** doesn't apply to **תם** **רבינו**

ii) since for **תם** **רבינו** says for **רבא** that

(1) except for **הזמה**

(2) there is **מיתה** לזה וממון לזה **קם לי' בדרכה מיני'**

20) **מהרש"א** as explained by **ריב"א** by **תירוץ** 20)

a) The **עבד** and the **נרדף** were **ניתן להציל** by all persons including **לוי**

b) So the case counts as (**ללוי**) **מיתה** לזה and (**ללוי**)

i) which is the same as **וממון לחד** **מיתה**

ii) where even **רבא** agrees that there's **קם לי' בדרכה מיני'**

21) **מהרש"א** 21)

a) the **תירוץ** of **ריב"א** applies only to the **ברייתא** in **בבא קמא** and the **סוגיא** of **רודף** in **סנהדרין**

b) But

i) to explain the **משנה** in **המניח** of **הגדיש בשבת**

ii) where there is no **דין רודף** and the **מיתה** **חיוב** is based on **שבת** **איסור**

iii) **תוספות**

(1) still needs to rely on the **סברא** we set out earlier

(2) namely that **מיתה** "לזה" **חיוב** **מיתה** **לשמים** doesn't count as

iv) and for **רש"י**

(1) The **קשיא** of **תוספות** still applies

22) **סנהדרין** י' at **נערה המאורסה** of **סוגיא** 22)

a) First **הקדמה**

i) The **כתובה** of a **קטנה מאורסה** and a **נערה מאורסה** belongs to **אביה**

ii) The **כתובה** of a **נערה נשואה** or a **בוגרת** belongs **לעצמה**

b) Second הקדמה

מי מפסיד כתובה	דין אשה	דין ראובן			ראובן הבא על בתו של שמעון
שמעון	פטורה דאינה בת עונשין	במיתה	ארוסה או נשואה	קטנה	
שמעון	במיתה	במיתה	ארוסה	נערה	
נערה	במיתה	במיתה	נשואה	נערה	
בוגרת	במיתה	במיתה	ארוסה או נשואה	בוגרת	

c) Third תוספות of רבא as explained by שיטה – הקדמה

i) If

(1) מעיד who were עדים that

(a) "ראובן בא על נערה שהיא בתו של שמעון ומאורסת ללוי"

(2) and intended

(a) To be מחייב ראובן with ב"ד מיתה

(b) And also to cause שמעון to be מפסיד the כתובה

(3) And were later מוזם

ii) Then the עדים

(1) Are חייב מיתה for the מיתה they wanted to cause to ראובן

(2) And are חייב to pay ממון to שמעון for the הפסד they wanted to cause to him

iii) Because רבא says that

(1) At least for עדים זוממין

(a) This counts as (לשמעון) and (לראובן) מיתה לזה

(b) And there's no קם לי' בדרבה מיני'

23) part 1 מהרש"א

a) תוספות to קשיא

i) Why doesn't the גמרא say there is מיתה for the מיתה they wanted to cause to both ראובן **and the נערה**

b) תירוץ

i) Because the same דין also applies to a קטנה who isn't במיתה

24) part 2 מהרש"א

a) Had the עדים זוממין been מעיד that

i) "ראובן בא על בת שמעון נערה נשואה או בוגרת"

b) then

i) Since the נערה or בוגרת is בת עונשין and her כתובה is לעצמה

ii) The עדים זוממין would have been פטור מתשלומי כתובה

iii) Because this would count as (לנערה או לבוגרת) מיתה וממון לחד

## דף לא.

### תד"ה שעקירה צורך הנחה היא

#### 1) First הקדמה

- a) ר' נחוניא בן הקנה says that
  - i) חייבי כריתות קם לי' בדרכה מיני' also applies to
  - ii) So חייבי כריתות are פטורין מן התשלומין

#### 2) Second הקדמה

- a) There is an עונש כרת for אכילת חלב

#### 3) גמרא

- a) רב חסדא
  - i) ר' נחוניא בן הקנה is מודה that
    - (1) there is no חגובב חלבו של חבירו ואכלו קם לי' בדרכה מיני' for
    - ii) Because
      - (1) the הגבהה by גניבה the קונה as soon as he's חייב בתשלומין is גנב
      - (2) And the אכילת חלב happens only after the הגבהה
  - b) ר' אבין
    - i) If
      - (1) רשות הרבים in אמות of four a distance of חץ זורק חץ is שבת on ראובן
      - (2) And before הנחה the חץ is קורע שיראין of שמעון
    - ii) then
      - (1) קם לי' בדרכה מיני' because פטור מתשלומין is ראובן
      - (2) Since הנחה of the חץ is עקירה
      - (3) So the מעביר ד' אמות of איסור שבת had already begun עקירה בשעת
  - c) קשיא
    - i) Where חגובב חלבו של חבירו ואכלו the הגבהה is a צורך אכילה
    - ii) So why doesn't רב חסדא say that
      - (1) the איסור of אכילה began at the time of הגבהה
      - (2) And there's a פטור מתשלומין based on קם לי' בדרכה מיני'
  - d) תירוץ
    - i) לשון א'
      - (1) In the case of ר' אבין
        - (a) We say עקירה צורך הנחה

- (b) Because
  - (i) אי אפשר להנחה בלא עקירה
  - (ii) And that's why we count the איסור שבת as beginning when he was חזק the עוקר
- (2) In the case of רב חסדא
  - (a) by being גחין ואכיל altogether
    - (i) There can be אכילה without a קנין by הגבהה altogether
  - (b) So it can't be said that
    - (i) הגבהה and the איסור of אכילה began with the הגבהה
- ii) לשון ב'
  - (1) In the case of the חזק for ר' אבין
    - (a) We say עקירה צורך הנחה
    - (b) Because
      - (i) אי בעי להדורה לא מצי להדר לה
      - (ii) So we consider the קריעת שיראין to have happened בשעת עקירה
  - (2) In the case of the גנב for רב חסדא
    - (a) מצי מהדר לה
      - (i) So it can't be said that the איסור אכילת חלב began with the הגבהה
- e) שאלה
  - i) What's the difference in הלכה between the two לשונות
- f) תשובה
  - i) The difference in הלכה applies where there is העברת חזק instead of זריקת חזק
    - (1) For the first לשון
      - (a) אי אפשר להנחה בלא עקירה
      - (b) So the איסור העברה began with the עקירה
    - (2) For the second לשון
      - (a) אכתי מצי מהדר לה
      - (b) So we don't treat the קריעה as having happened בשעת עקירה
- 4) בבא קמא
  - a) גמרא and משנה
    - i) If
      - (1) there's a בחול גניבה
      - (2) and the גנב is מוכר בשבת by זריקה to the חצר of the לוקח

- ii) There is no 'זה' ד'
- iii) Because
  - (1) the מכר and the שבת לענין הוצאה happen together when the גניבה comes into the רשות לוקה
  - (2) and קם לי' בדרכה מיני'
- b) גמרא
  - i) קשיא
    - (1) The מכר is complete when the גניבה crosses over into the רשות of the לוקה
    - (2) And the הוצאה מרשות לרשות for שבת isn't complete until the הנחה of the גניבה
    - (3) So why is there קם לי' בדרכה מיני'
- 5) תוספות
  - a) גמרא on the קשיא of the גמרא
    - i) צורך הנחה of the עקירה of the גניבה
      - (1) for לשון א'
        - (a) Because there can be no הנחה without עקירה
      - (2) For לשון ב'
        - (a) Because לא מצי להדורה after the זריקה
    - ii) And it follows that the משנה is right that there is קם לי' בדרכה מיני'
    - iii) So why does the גמרא ask there should be no קם לי' בדרכה מיני'
  - b) רבינו תם of תירוץ
    - i) The קשיא of the גמרא in בבא קמא follows 'ר' ירמל' in גיטין דף נב:
      - (1) Who says there is no דין of הנחה צורך עקירה
- 6) Summary of the סוגיא of 'ר' ירמל' and a ביאור of the תירוץ of רבינו תם
  - a) משנה
    - i) המנסך יין של חברו במזיד חייב בתשלומין
  - b) גמרא
    - i) קשיא
      - (1) Let him be פטור because of קם לי' בדרכה מיני'
      - (2) Since
        - (a) The מנסך was נתחייב בתשלומין when he was גוזל the יין by הגבהה
        - (b) And he was נתחייב במיתה because of his ניסוך
    - ii) 'ר' ירמל' of תירוץ

(1) The הגבהה that brings about the חיוב מיתה for ניסוך happens only after the חיוב תשלומין גזילה

7) מהרש"א as explained תוספות

a) קשיא

i) According to לשון א' in our סוגיא in כתובות that

(1) אי אפשר להנחה בלא עקירה applies where עקירה צורך הנחה

ii) Why doesn't ר' ירמ' in גיטין say

(1) קם לי בדרבה מיני'

(2) Because

(a) עקירה צורך הנחה

(b) Since בלא הגבהה אי אפשר לניסוך

(3) So that the הגבהה began with the איסור ניסוך

b) ר' ירמ' to קשיא on his רבינו תם of תירוז

i) Must be that the גמרא in גיטין assumes that

(1) לשון א' doesn't agree with ר' ירמ'

(2) So we don't say עקירה צורך הנחה or הגבהה בלא לניסוך אי אפשר

ii) And

(1) it's according to ר' ירמ' that the גמרא in קמא asks that

(2) there ought not to be קם לי בדרבה מיני' for a גנב who is זורק a גניבה to רשות שבת in לוקח

c) שאלה

i) Recall לשון ב' in our סוגיא in כתובות:

(1) לא מצי להדורה because זריקה applies to עקירה צורך הנחה

ii) Must it be that ר' ירמ' also disagrees with לשון ב'

d) תשובה

i) No

ii) Because

(1) It's possible that in a case of זורק

(a) לא מצי להדורה Where

(b) קם לי בדרבה מיני' in fact says עקירה צורך הנחה and ר' ירמ'

(2) While

(a) the case in גיטין doesn't involve זריקה

(b) So in fact מצי להדורה after הגבהה and before ניסוך

- e) קשיא
- i) The case in בבא קמא does involve זריקה where לא מצי להדורה
  - ii) And
    - (1) Even once we've concluded that ר' ירמ' doesn't agree with לשון א'
    - (2) Still if he agrees with לשון ב' there should be קם לי בדרכה מיני
    - (3) And תוספות hasn't answered why the גמרא asks that there ought not to be קם לי בדרכה מיני
- f) תירוץ
- i) You're right
  - ii) Even though there is no proof from גיטין מסכת that ר' ירמ' disagrees with לשון ב'
  - iii) In fact ר' ירמ' disagrees with לשון ב' as well as with לשון א'
- g) קשיא
- i) Then ר' ימ' should have said that there'd no קם לי בדרכה מיני even if the ניסוך had involved זריקה
- h) תירוץ
- i) This דיוק isn't a קשיא
  - ii) Here's proof
    - (1) כתובות in our גמרא לשון א' to קשיא
      - (a) Why does ר' אבין mention חץ זרק חץ instead of מעביר חץ
      - (b) Since for לשון א' that להדורה לא מצי זריקה isn't relevant
    - (2) תירוץ
      - (a) Must be that for whatever reason
      - (b) it's not a דיוק that ר' אבין mentions זריקה instead of העברה
  - iii) In the same way
    - (1) It's not a דיוק that ר' ירמ' says his דין for מנסך only for העברה
- 8) תוספות of המשך
- a) "אבל אם אפשר לניסוך בלא הגבהה לא פליג ר' ירמ' אדרבי אבין"
  - b) ובהגוזל משמע קצת דר' ירמ' פליג אדר' אבין"
- 9) מהרש"א of these words by ביאור
- a) שאלה
    - i) Maybe ר' אבין of לשון א' agrees with ר' ירמ'
    - ii) And
      - (1) the reason that for מנסך there is no קם לי בדרכה מיני

אפשר לניסוך בלא הגבהה (2) is that in fact

b) תשובה

i) Can't be

ii) Because from a גמרא in פרק הגוזל it's משמע that ר' ירמ' disagrees with ר' אבין

## דף לא:

### תד"ה מהלך כעומד

- 1) גמרא as explained by the ברייתא  
  - a) הגונב כיס בשבת חייב בתשלומין
  - b) שאלה
    - i) When the גנב is מוציא the גניבה from רשות בעלים he's מתחייב בנפשו for הוצאה בשבת
    - ii) קם לי' בדרכה מיני' because of פטור מתשלומין why isn't he
  - c) תשובה
    - i) Because the גניבה is complete as soon as the גנב is מגביה the חפץ
    - ii) And
      - (1) it's only later when the גנב is מוציא the גניבה from רשות בעלים
      - (2) that the גנב becomes מיתת ב"ד for מרשות לרשות חייב
- 2) גמרא  
  - a) קשיא
    - i) the הגבהה is needed to start the מרשות לרשות הוצאה
    - ii) meaning that the עקירה by הגבהה is needed for the הנחה outside of רשות בעלים
    - iii) So
      - (1) the חייב שבת should count as starting from הגבהה
      - (2) And there ought to be קם לי' בדרכה מיני'
  - b) First תירוץ to the הקדמה  
    - i) A סטיו is a מקום פטור for הוצאה בשבת
  - c) Second תירוץ to the הקדמה  
    - i) To be חייב for מרשות לרשות בשבת הוצאה
      - (1) Neither the עקירה nor the הנחה can be פטור במקום
  - d) Third תירוץ to the הקדמה  
    - i) מסכת שבת ה: in בן עזאי says  
      - (1) A person who's מעביר a חפץ on שבת from רשות היחיד through a סטיו to רשות הרבים
      - (2) Isn't עובר on the איסור of שבת הוצאה
      - (3) Because
        - (a) מהלך כעומד דמי

- (b) And every פסיעה counts as a separate עקירה and הנחה
- (4) So that
- (a) For the last עקירה from רשות היחיד there is הנחה only במקום פטור
- (b) And for the first הנחה in רשות הרבים there is עקירה only from מקום פטור
- e) תירוץ
- i) our בן עזאי follows ברייתא
- ii) and
- (1) since it's the last עקירה in רשות היחיד – not the עקירה that's the הגבהה for איסור שבת – that counts against the הנחה for איסור גניבה
- (2) we can't say that the first עקירה in רשות היחיד – which is the הגבהה for which he's עובר on איסור גניבה -- is needed for the הנחה in רשות הרבים for the purpose of איסור שבת
- 3) תוספות
- a) קשיא
- i) I can understand the שיטה of בן עזאי
- (1) For הוצאה מרשות לרשות
- (2) Where
- (a) all that's needed for the איסור is one final עקירה and a הנחה
- (b) and it doesn't matter that there is no אמות ד' between the עקירה and the הנחה
- ii) But
- (1) For העברה ד' אמות ברשות הרבים be בן עזאי how can there ever be
- (2) Since between the final עקירה and its הנחה there is no אמות ד'
- b) תירוץ
- i) העברה ברשות הרבים for מהלך כעומד דמי that there is no הלכתא גמירי לה
- c) קשיא
- i) Why don't we derive from this הלכה למשה מסיני
- ii) That there is also no מהלך כעומד דמי for רשות דרך סטיו
- d) תירוץ
- i) במקום חיוב העברה is a special case because the whole העברה ברשות הרבים
- ii) while in a case of סטיו the העברה דרך סטיו is במקום פטור
- iii) so we can accept that
- (1) the מהלך כעומד דמי that there's no הלכה למשה מסיני
- (a) can apply to העברה ברשות הרבים

(b) but not to סטיו דרך העברה

4) מהרש"א

a) קשיא

i) In the הגונב כיס בשבת of סוגיא in our ברייתא

(1) There's מקום פטור without passing through a מרשות לרשות העברה

ii) Why don't we apply מהלך כעומד למשה מסיני to teach that there's no איסור בשבת

b) תירוץ

i) The מהלך כעומד דין of that there's no הלכה למשה מסיני applies only where to say איסור בשבת would remove an

ii) while

(1) מהלך כעומד in our case

(a) Doesn't remove העברה מרשות לרשות שבת איסור since there will be whether or not מהלך כעומד דמי

(b) And affects only whether there's מיני קם לי' בדרכה to be מתשלומין

## תד"ה מגרר ויוצא

### 1) ברייתא

#### a) רישא

##### i) If

(1) a person is מגביה a כים on שבת to be גונב the כים

(2) and he is then מוציא the כים from רשות בעלים

##### ii) then

(1) he's חייב בתשלומין

(2) And there's no קם לי' בדרכה מיני'

##### iii) Because

(1) the רשות בעלים in הגבהה by the כים is קונה the גנב is complete when the גנב is

(2) And

(a) it's only later

(b) when the גנב is מוציא the כים from רשות בעלים

(c) that the גנב becomes ב"ד חייב מיתת לרשות מרשות on שבת

#### b) סיפא

##### i) ה' מגרר ויוצא פטור

##### ii) Because

(1) the גנב isn't קונה the כים

(a) until he is מוציא the כים from רשות בעלים

(b) at the same time that he's עובר the איסור of רשות מרשות לרשות on שבת

(2) So there is תשלומין from גנב פטור the גנב from קם לי' בדרכה מיני'

### 2) גמרא

#### a) קשיא

##### i) In the רישא

(1) we ought to count the הגבהה as the עקירה that's needed to start the הוצאה רשות בעלים outside הנחה with מרשות לרשות

##### ii) So

(1) the שבת חיוב should count as starting from the הגבהה

(2) And even in the רישא there ought to be קם לי' בדרכה מיני'

#### b) תירוץ

##### i) The רישא deals with where the גנב was עומד לפוש after the הגבהה

- ii) So the הגבהה isn't the עקירה that started the שבת איסור
- c) קשיא
- i) אבל עומד לכתף פטור
- (1) Since here the original עקירה by הגבהה still counts as the עקירה that started the שבת איסור
- ii) Then
- (1) After having taught in the רישא that for הגבהה there's no קם לי' בדרכה מיני' where עומד לפוש
- (2) In the סיפא
- (a) to find a case where there is קם לי' בדרכה מיני'
- (b) why does the ברייתא suggest that for הגבהה there is never קם לי' בדרכה מיני'
- (i) and הגבהה without מגרר ויוצא קם לי' בדרכה מיני' applies only where
- (c) When the ברייתא could have been
- (i) "ניפליג וניתני בדידה"
- (ii) By teaching that even for הגבהה there can be קם לי' בדרכה מיני' where his לכתף עמידה is only

מפליג ומיתני בדידה		ברייתא	
סיפא	רישא	סיפא	רישא
הגביהו ועמד לכתף איכא קלבד"מ	הגביהו ועמד לפוש ליכא קלבד"מ	לא הגביהו ומגרר איכא קלבד"מ	הגביהו ועמד לפוש ליכא קלבד"מ

- d) תירוצ
- i) You're right
- ii) It must be that the רישא doesn't rely on עומד לפוש as the reason that there's no קם לי' בדרכה מיני'
- iii) And
- (1) The reason that the רישא says there is no קם לי' בדרכה מיני' is because
- (2) Is because it follows מהלך כעומד דמי בן עזאי who says
- (3) So
- (a) While the קנין of the גניבה is completed by הגבהה
- (b) This הגבהה isn't the עקירה that's matched against the הנחה outside רשות הוצאה מרשות לרשות of איסור בעלים to result in the
- (c) Because the עקירה that does count is the last step the גנב takes to leave רשות בעלים
- e) קשיא
- i) It follows that

(1) Where the גנב was מגביה the חפץ and was then זורק the חפץ out of רשות בעלים

(2) The עקירה for the הגבהה is the same עקירה as for שבת איסור

(3) And there is קם לי בדרכה מיני' and the גנב is מתשלומין

ii) So

(1) After having taught in the רישא that for הגבהה there's no קם לי בדרכה מיני' where עומד לפוש

(2) In the סיפא

(a) to find a case where there is קם לי בדרכה מיני'

(b) why does the ברייתא suggest that for הגבהה there is never קם לי בדרכה מיני'

(i) and קם לי בדרכה מיני' applies only where מוגרר ויוצא without הגבהה

(c) When the ברייתא could have been

(i) "ניפליג וניתני בדידה"

(ii) By teaching that even for הגבהה there can be קם לי בדרכה מיני' where זריקה after הגבהה there was

מיפליג ומיתני בדידה		ברייתא	
סיפא	רישא	סיפא	רישא
הגביהו וזרקו איכא קלבד"מ	הגביהו והלך ליכא קלבד"מ	לא הגביהו ומגרר איכא קלבד"מ	הגביהו והלך ליכא קלבד"מ

f) תירוץ

i) "מגרר ויוצא איצטריכא לי"

(1) The ברייתא prefers to deal with מגרר ויוצא

(2) To teach that דרך הוצאה בשבת גרירה is

3) תוספות

a) קשיא

i) When the גמרא first thought that the רישא deals with עומד לפוש

ii) And the גמרא asked בדידה וניתני that there is קם לי בדרכה מיני' for לכתף עומד

iii) Why didn't the גמרא answer: "מגרר ויוצא איצטריכא לי"

b) תירוץ

i) The גמרא considered that

(1) To teach that there's קם לי בדרכה מיני' for לכתף עומד

(2) Is a greater חידוש than to teach that גרירה is דרך הוצאה לשבת

4) מהרש"א

a) הקדמה

- i) If two דינים are equal in חידוש and one דין counts as בדידה ומיתני
    - (1) Then we prefer to mention the דין that's בדידה ומיתני
  - ii) If one דין is a greater חידוש than a second דין
    - (1) We prefer to mention the first דין even if the second דין is בדידה ומיתני
- b) First קשיא
- i) To answer the קשיא of תוספות
  - ii) It would have been enough to say that
    - (1) To teach that there's 'לי' בדרכה מיני' עומד לכתף for
    - (2) Is **as much** of a חידוש as (instead of is a **greater** חידוש than) to teach that דרך הוצאה לשבת גרירה
    - (3) So that the משנה prefers to be בדידה ומיתני
      - (a) Namely
        - (i) to teach a case that involves הגבהה
        - (ii) where the rule is nevertheless different from the הגבהה in the רישא
- c) Second קשיא
- i) This is what תוספות should have asked and answered
  - ii) קשיא
    - (1) Why is it that
      - (a) When the גמרא asks בדידה ומיתני for עומד לכתף
        - (i) The גמרא doesn't answer that בגרירה
      - (b) But where the גמרא asks בדידה ומיתני for זריקה after הגבהה
        - (i) The גמרא does answer that בגרירה
  - iii) תירוץ
    - (1) Although
      - (a) The דין of הוצאה דרך גרירה is no more of a חידוש than the דין of לכתף עומד
      - (b) And that's why we prefer to be בדידה ומיתני
    - (2) still
      - (a) the דין of הוצאה דרך גרירה is more of a חידוש than the דין of זריקה after הגבהה
      - (b) and that's why we prefer the חידוש of הוצאה דרך גרירה over למיפליג and to teach the דין of זריקה

## תד"ה אלא במיצעי

- 1) גמרא as explained by the ברייתא  
a) A גנב who was מגרר (מושך) a כיס from רשות בעלים on שבת  
i) Is קונה the גניבה by the קנין of משיכה  
ii) And  
(1) is also עובר on the איסור of הוצאה on שבת  
(2) Because משיכה is הוצאתן בשבת דרך  
2) Note that this דין  
a) assumes that משיכה counts as a הוצאה on שבת  
b) and also assumes that the גנב did a קנין מעשה  
3) גמרא  
a) The ברייתא can't deal בזוטרי  
i) Because אין דרך הוצאתן במשיכה  
ii) So there is no איסור on שבת to be מוציא זוטרי by משיכה  
4) תוספות  
a) For זוטרי there are special cases where משיכה is הוצאתן דרך  
5) מהרש"א  
a) Even in this kind of case the ברייתא still can't deal בזוטרי  
b) Because זוטרי aren't בקנין במשיכה

## תד"ה רב אשי אמר

- 1) גמרא as explained by the ברייתא  
  - a) רשות הרבים to רשות בעלים from שבת on כיס a (מושך) מגרר who was גנב  
    - i) גניבה the קונה Is
    - ii) שבת on הוצאה of איסור on עובר is at the same time
  - b) so  
    - i) באין כאחד are איסור שבת וגניבה
    - ii) קם לי' בדרכה מיני' because פטור מתשלומין is גנב and the
- 2) גמרא  
  - a) One purpose of the ברייתא is to teach that  
    - i) שבת on דרך הוצאה counts as a משיכה
  - b) קשיא  
    - i) דרך הוצאה בשבת is משיכה that פשיטות it's a ברברבי deals ברייתא If
    - ii) דרך הוצאה בשבת isn't משיכה then בזוטרי deals ברייתא and if the
  - c) תירוצ  
    - i) במיצעי deals ברייתא The
  - d) הקדמה  
    - i) At this point the גמרא assumes that  
      - (1) רשות היחיד or in רשות הרבים in קונה isn't משיכה
      - (2) רשות היחיד and in רשות הרבים in קונה both is הגבהה
  - e) קשיא  
    - i) מה"ר into כיס the גנב make when he brought the קנין What
    - ii) and exactly how is it that he was עובר בהוצאה בשבת at the same time that he made this קנין
  - f) תירוצ  
    - i) רב אשי אמר וכו'
- 3) רב אשי of תירוצ and ר"י and ר"ת disagree on the רש"י
- 4) רב אשי of תירוצ in רש"י of גרסא  
  - a) "כגון שצירף ידו למטה מג' וקיבלו"
  - b) כדרבא דאמר רבא ידו של אדם חשובה לי' כד' על ד'"
- 5) רב אשי of תירוצ on רש"י of ביאור  
  - a) First

- i) The גנב was מושך the כיס from the רשות היחיד of the בעלים towards הרבים רשות
- ii) And he wasn't מגביה the כיס למעלה מג' רשות
- b) That's why
  - i) the גנב wasn't קונה the כיס in רשות היחיד before his הרבים רשות הוצאה
- c) then
  - i) At the point when the גנב was being מוציא the כיס into רשות הרבים with his right hand
  - ii) The גנב brought his left hand down towards the כיס למטה מג' and put the כיס into his left hand
- d) now
  - i) When the גנב put the כיס into his left hand he was קונה the כיס even though his hand was למטה מג'
  - ii) שבת ד' על ד' for כדורבא who says ידו של אדם counts as 'ד' על ד'
  - iii) In the same way ידו של אדם works towards קנין even למטה מג'
- 6) תוספות
  - a) First קשיא
    - i) For קנין
      - (1) It's a פשיטות that ידו קניא even למטה מג'
      - (2) And there's no need to rely on רבא
  - b) Second קשיא
    - i) If a purpose of רב אשי is to explain why there was no קנין until הוצאה לרשות הרבים
      - (1) רב אשי didn't have to say that
        - (a) the גנב wasn't מגביה the כיס more than three טפחים in בעלים רשות
      - (2) Instead
        - (a) רב אשי could have said that
          - (i) he was מגביה the כיס more than three טפחים
          - (ii) and still
            - 1. there was no קנין until he put the כיס into his left hand at the time of the הוצאה
            - 2. because there was an אסקופה in the רשות היחיד that was three טפחים high
            - 3. { מהרש"א details of אסקופה aren't essential for this }
    - ii) So the ביאור of רש"י doesn't explain why רב אשי needs to say למטה מג'

- 7) רב אשי of תירוץ in ר"י of גרסא
- a) The תירוצים גמרא sets out two
    - i) תירוץ א'
      - (1) "כגון שצירף ידו למטה מג' וקיבלו" (1)
    - ii) תירוץ ב'
      - (1) **אי נמי** כדרבא דאמר רבא ידו של אדם חשובה לי' כד' על ד'" (1)
- 8) מהרש"א on the תירוץ of רב אשי as explained by
- a) The main purpose of the תירוץ is to explain that the קנין was by יד
  - b) But
    - i) there's no need to bring a ראי' from רבא that יד works as a קנין
      - (1) because it's a פשיטות that יד works as a קנין
    - ii) and
      - (1) There's no reason to say that the קנין יד was 'למטה מג'
      - (2) Because we already know it makes no difference for קנין whether the יד is למטה מג' or למעלה מג'
  - c) Instead
    - i) קשיא: רבא to offer two תירוצים to this קשיא and רב אשי refers to
      - (1) קשיא
        - (a) there is usually no הנחה on ד' על ד' without איסור הוצאה בשבת
        - (b) why is there is הוצאה in this case by הנחה on the יד
      - ii) רב אשי then answers these two תירוצים
        - (1) first תירוץ
          - (a) Since the יד was 'למטה מג'
            - (i) Because of לבוד
            - (ii) this counts as if he made הנחה on the קרקע
            - (iii) which of course is more than ד' על ד'
          - (2) second תירוץ
            - (a) אי נמי כדרבא
              - (i) Who says יד has a חשיבות for שבת of ד' על ד'
              - (ii) So there's no need to rely on לבוד

9) רב אשי of תירוץ in רבינו תם of גרסא

    - a) "כגון שצירף ידו למטה מג' וקיבלו"
    - b) **אי נמי** וכדרבא"

- i) ~~דאמר רבא ידו של אדם חשובה לי' כד' על ד'~~
- c) Note
- i) first
- (1) That תם רבינו says the מימרא of רבא doesn't refer to "חשובה כד' על ד'"
- ii) And second
- (1) that תם רבינו is מוסיף these words:
- (a) "ודוקא צירף ידו למטה מג' דלמעלה מג' שמי' אגד דבתר גופו גרירא"
- 10) מהרש"א explained by רב אשי of תירוץ of רבינו תם of ביאור 10)
- a) The same as for ר"י
- i) The main purpose of the תירוץ is to explain that the קנין was by יד
- ii) and
- (1) there's no need to bring a ראי' from רבא that יד works as a קנין
- (a) because it's a פשיטות that יד works as a קנין
- (2) and
- (a) There's no reason to say that the קנין יד was מג' למטה
- (b) Because it makes no difference for קנין whether the יד is מג' למעלה or למטה מג'
- b) instead
- i) גמרא of קשיא earlier to offer a תירוץ to רבא and מג' למטה רב אשי refers to
- (1) קשיא
- (a) If the ברייתא deals ברברבי it's a פשיטות that משיכה is מוצאה שבת דרך הוצאה
- (2) רב אשי of תירוץ
- (a) the ברייתא deals ברברבי to teach that
- (i) אגד below טפחים אגד יד doesn't count as
- (ii) The same as רבא says in פרק המצניע regarding יד אגד
- (b) So that if
- (i) the גוף of the גנב stays in רשות בעלים
- (ii) and he places his left hand into רשות הרבים and with his right hand is מגרר the גניבה into his left hand
- (c) Then
- (i) If his left hand is למעלה מג' there is no איסור הוצאה בשבת
1. Because אגד יד שמי' אגד and we count his left hand as if it's still ברה"י

(ii) But

1. If his left hand is 'מג' למטה there is no יד אגד and there is הוצאה מרשות לרשות

11) מהרש"ל as explained in part by הגרי"ב

a) קשיא

i) For the שיטה of ר"י we understand that

(1) The הגבהה למעלה מג' isn't קונה in רשות בעלים even if there's 'מג'

(a) Because we're dealing with where there is 'מג' אסקופה למעלה

ii) But for רבינו תם

(1) For whom for the תירוץ of אסקופה doesn't apply for a reason set out in נימוקי הגרי"ב

(2) Why is it that the הגבהה למעלה מג' isn't קונה ברשות בעלים if there's 'מג'

b) תירוץ

i) The עיקר purpose of 'מג' למטה is לענין שבת as we've explained it for מהרש"א

ii) But 'מג' למטה is also important for קנין to answer this very קשיא

(1) Namely to explain why there was no earlier קנין by הגבהה in רשות היחיד

c) קשיא

i) Then why does רבינו תם add

(1) "ודוקא צירף ידו למטה מג' דלמעלה מג' שמי' אגד דבחר גופו גרירא"

(2) That suggests that the רבותא of 'מג' למטה is only לענין שבת on אגד דיני

d) תירוץ

i) These words aren't part of the ביאור by רבינו תם of the גמרא

ii) Instead this is just a statement by רבינו תם of the הלכה for שבת

12) מהרש"ל disagrees with מהרש"א

a) There is no reason to assume that רבינו תם for קנין doesn't rely on 'מג' אסקופה גבוהה טפחים

b) in fact the גמרא says 'מג' למטה ידו לצירוף only for שבת כגון

c) and

i) the words: "ודוקא צירף ידו למטה מג' דלמעלה מג' שמי' אגד דבחר גופו גרירא"

ii) are in fact part of the תירוץ of תוספות